

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa G. sp. z o.o. w L.

przeciwko I. [...] w W.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej S. [...]

sp. z o.o. w Ś.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 lutego 2015 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej
i interwenienta ubocznego kwoty po 3.600 (trzy tysiące sześćset)
zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:
w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni

przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c.).

Wprawdzie skarżący powołał się na wystąpienie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, jednak nie ma podstaw do uznania, że przesłanka rzeczywiście została spełniona.

Stosownie do ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego, istotnym zagadnieniem prawnym jest taki problem jurystyczny, który ma znaczenie dla rozwoju prawa lub stanowi precedens dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie SN z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04 nie publ.). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Skarżący powinien też wykazać, że ma ono ważne znaczenie dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07 -nie publ. oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Ponadto prawidłowo wyartykułowane zagadnienie musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie może chodzić w nim o sposób rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2004 r., II CZ 94/04, niepublikowane).

Przytoczone przez skarżącego zagadnienia zostały sformułowane oderwane od stanu faktycznego ustalonego przez Sady obu instancji, co w świetle wskazanego wyżej wywodu w istocie wskazuje na próbę wykreowania przesłanki do zaskarżenia niesatysfakcjonującego stronę orzeczenia.

Chybiony jest także zarzut nieważności postępowania. Mimo, że Sąd Najwyższy nie podziela stanowiska, że w okolicznościach wskazanych przez stronę skarżącą doszło do nieważności postępowania, to wskazać należy, iż strona powodowa powinna zarzut ten podnieść już w apelacji, skoro - jak twierdzi - została pozbawiona obrony swych praw w sądzie pierwszej instancji. W skardze kasacyjnej,

o ile nie zaistniała odrębna podstawa faktyczna uzasadniająca nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, w ramach przedsądu nie można podnosić nieważności zaistniałej przed pierwszą instancją (por. wyrok Sądu Najwyższego z 21 listopada 1997 r., I CKN 825/97, OSNC 1998, nr 5, poz. 81).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c., zaś o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 107 zdanie drugie k.p.c. i art. 108 § 1, art. 398²¹ oraz i art. 99 k.p.c. w związku z § 6 pkt 7 i § 13 ust. 4 pkt 2 i § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013, poz. 461).